

[LIIII Gyldenkilde]

Jeg mener altså, vi må bede om og appellere til den nye arbejdsminister, at her er altså et felt, det er umådelig vigtigt at tage fat i, fordi det er på UTB-ordningen.

Uanset at vi kan være enige i, at det ikke klarer landets problemer, så klarer det i hvert fald nogle problemer for nogle arbejdsløse, at de her ting kommer i orden. Forliget blev indgået i 1988, så det må kunne udmøntes bedre end det, vi har set til i dag. Og så må der også afsættes nogle flere midler, for efterspørgslen er jo stor på de her uddannelser.

Jeg synes også, at man ikke skal glemme en bedre fordeling af arbejdet. Jeg ved godt, at det er det, som undervisningsministeren kaldte at røre rundt i arbejdsløsheden. Jamen det kan godt være, man kan sige, det er at røre rundt i arbejdsløsheden. Men man kan jo også vende det om og sige: Hvorfor er det dog de samme, der ustandselig skal være arbejdsløse?

Og derfor bør vi altså se på at komme videre med betalt frihed til uddannelse, fordi det er en uddannelsesmodel, hvori der ligger en rotation. Javel, det gør der, men der ligger altså også det i det, hvis vi sørger for at lave det sådan, at det især drejer sig om uddannelsesløse eller meget korttidsuddannede, at de så får en mulighed for at få de bedre kvalifikationer, som vi alle råber om er nødvendige for de kommende år.

Der er her i sommer offentliggjort en undersøgelse af overarbejds omfang, og det viser sig, at overarbejde har fået et helt uacceptabelt omfang.

Det var ikke meningen, da vi gik ind i at få sat arbejdstiden ned, hvilket jo ikke skete herindefra, men i forhandlinger med parterne, at en kortere arbejdstid skulle bruges til øget overarbejde. Det var meningen, at der skulle komme nogle flere arbejdsløse i arbejde. Vi ved fra andre undersøgelser, at der faktisk er kommet nogle i arbejde. Ca. 60.000 regner man med – bredt set, et slag på tasken, som vi kalder det – er kommet i arbejde.

Men det siger sig selv, at med den overarbejds mængde, som i den grad er steget efter arbejdstidsnedsættelsen, bør vi sætte ind og lave nogle afspadseringsordninger herindefra, ikke tvungne forbud mod overarbejde, for det går ikke, det ved vi. Men en afspadseringsordning kunne man godt lave en rammelov for. Det findes allerede i nogle overenskomster, at når der er en arbejdsløshed på over 3 pct., så skal man

afspadserer, men er der under 3 pct.s arbejdsløshed, så skal man ikke, fordi man ikke skal ud i en diskussion om flaskehalsproblemer.

Det må være muligt at råbe dette her Folke ting op til at lave en rammelov, sådan så man får opfyldt de intentioner, man selv havde, dengang man fik arbejdstiden sat ned. Derfor vil vi komme med forslag om, at vi skal se på, om vi ikke kan få lavet sådan en rammelov. Den skal selvfølgelig ikke gribe ind i eksisterende overenskomster, og det skal heller ikke være sådan, at der ikke kan laves bedre overenskomster, men netop en minimumsrammelov, som vi kender det fra andre områder.

Så skal jeg tale lidt om kommunal iværksætterpolitik.

Uanset hvor mange penge vi får sparet op i vores fonde af den ene og den anden og den tredje slags i det her land, og uanset hvor megen opsparing i øvrigt vi får, så får vi ikke flere arbejdspladser, hvis ikke der er nogen, der sætter noget i gang. Vi er håbløst bagefter her i landet med hensyn til, hvad kommunerne må sætte i gang, og der må kigges på den kommunale fuldmagt.

Vi er faktisk derhenne, hvor Venstreborgmestre og konservative borgmestre sammen med socialdemokratiske borgmestre i Kommunernes Landsforening stiller krav om nogle udvidede muligheder: Det er os ude i kommunerne, der ved, hvor der er muligheder for at sætte noget i gang, og hvor mangelen er. Vi ved, hvad vi skal have ændret, for at vi kan komme videre med at skabe beskæftigelse.

De har lavet en betænkning, som jeg vil anbefale uddannelsesordførere og arbejdsmarkedsordførere og især arbejdsministeren at kigge i. I den betænkning står der nøjagtig, hvad det handler om: at man får mulighed for at lave nogle handelshuse, nogle idébanker, får mulighed for at hjælpe folk med alt det bureaukrati og det papirarbejde, som vi jo allesammen godt ved er der. Vi ved også, at det meste af det ikke kan undværes, men det er en bremse på folk, som gerne vil iværksætte.

Det er også en bremse på den iværksætteruddannelseslov, som ligger under dagpengesystemet, og hvor jeg i hvert fald synes, at det har været en god idé, at man fik lov til at sætte nogle ting i gang. Vi har set, at der er blevet lavet både gode og dårlige ting inden for den ordning, men vi ved i hvert fald, at den har vist, at der i den grad mangler kommunal hjælp til iværksætning.